

Проф. Богдановъ

Изъ лѣтописа на зимата

Снѣгъ вали на парцали. Ехъ, да би преста-
налъ на сутринята, че да се поразходи човѣкъ по
сипкавия снѣгъ, да види какво става, какъ се жи-
вѣе наоколо! Рохкавиятъ снѣгъ — това е книга, по
която е описанъ живота презъ зимата, — описание
истинско, безпристрастно. По снѣга се четатъ
всички тайни, всичко: и хубавото и лошото отъ
живота на животнитѣ. Безъ този лѣтописъ ние
не бихме знаели много отъ това, което става около
насъ. А тукъ, по прѣснитѣ следи, можемъ да про-
четемъ всичко, каквото е правило нѣкое звѣрче, ще
прочетемъ даже какво го е вълнувало, какво го е
е радвало, отъ какво е бѣгало въ ужасъ, или кого
е преследвало цѣли километри.

И така, нека трѣгнемъ по рохкавия снѣгъ.
Задъ селото, на харманя и поляната, снѣгътъ е
нашаренъ съ следи; едни малки — почватъ отъ една
снѣжна дупка и изчезватъ въ друга. Това сж дири
отъ полски мишки. Ето по-едри следи, а ето други
още по-голѣми: тѣ сж отъ невѣстулки и порове —
най-злитѣ врагове на мишките. Всичко е така за-
бъркано, че не можешъ изведнажъ да се оправишъ.
А ето и кучешки следи — нѣ, твърде голѣми сж.
Аха, тукъ вълче семейство се е разхождало около
селото; затова кучетата виеха цѣла нощъ. Прекра-
сенъ случай! толкова много сме слушали за вълка
отъ детинство ни сж внушили, че това е страшно